

Nr 17.

Ankom till riksdagens kansli den 11 juni 1920 kl. 11 f. m.

*Andra kammarens femte tillfälliga utskotts utlåtande, nr 17,
rörande första kammarens beslut i anledning av väckt
motion om vidtagande av åtgärder till främjande av skan-
dinaviskt samarbete i lagstiftningsfrågor m. m.*

Beträffande yrkandet i ovanberörda motion, vilken inom första kam-
maren väckts av herr *Lindhagen*, ävensom nämnda kammarens första till-
fälliga utskotts i anledning av motionen gjorda hemställan samt motivering
därför hänvisas till nämnda utskotts utlåtande nr 25, vars innehåll här
återgives.

*Motionen och
första kam-
marens
beslut.*

»I en inom första kammaren väckt och till första kammarens första
tillfälliga utskott för förberedande behandling hänvisad motion, nr 142, har
herr *Lindhagen* hemställt, att riksdagen ville anhålla, att regeringen måtte
taga initiativ till

1) en överenskommelse, på sätt andra kammaren åren 1911 och 1912
förordade, mellan de tre länderna Danmark, Norge och Sverige, varige-
nom beredningen av det skandinaviska lagstiftningsarbetet erhåller en
fastare och mera betryggande organisation samt jämväl utvidgas, så att i
uppkommande lagstiftningsfrågor i allmänhet ett gemensamt övervägande
kommer till stånd, huruvida de lämpligen böra bliva föremål för gemen-
sam lagstiftning;

2) enahanda överenskommelse med Finland och Island;

3) underhandlingar med Estland, Lettland och Littaun, om och i
vad mån dessa länder kunna vara villiga att ansluta sig till ett gemen-
samt nordiskt lagstiftningsarbete för främjande av samhörigheten emellan
de Baltiska folken och befordrande av rättens universalitet och samför-
stånd utåt mellan alla folk.

I avseende å motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Som bekant har samarbete på lagstiftningens område mellan Sverige, Norge och Danmark sedan länge pågått och lämnat betydande resultat. Jämväl Finland har på senare tid anknutits till det gemensamma lagstiftningsarbetet, och betydelsen därav har ytterligare betonats genom första kammarens i enligt med första lagutskottets hemställda nyligen fattade beslut, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte taga i övervägande i vad mån arbetet på den svenska rättsgångsreformen lämpligen kan, för vinnande av överensstämmelse med Finland på detta område, bedrivas på grundvalen av samarbete mellan Sverige och Finland.

Utskottet instämmer med motionären i hans uttalande om betydelsen av att nämnda samarbete fortsättes och, i den mån sådant befinner sig möjligt och lämpligt, utvidgas att omfatta jämväl övriga grannländer, vilkas rättsordning vilar på samma grund som den svenska. För befrämjandet härav är det givetvis av vikt, att de särskilda länderna stå i sådan kontakt med varandra, att, vid uppkommandet av lagstiftningsfrågor av allmänare betydelse, överläggning må kunna komma till stånd, huruvida det föreliggande ärendet lämpligen kan bliva föremål för gemensam lagstiftning.

Utan att lämna något uttömmande förslag uti ifrågavarande hänseende vill utskottet som sin mening framhålla, att motionens syfte synes kunna vinnas exempelvis därigenom, att i de särskilda länderna uppdrag lämnas åt någon eller några av dem, som äro sysselsatta med redan pågående internationellt lagstiftningsarbete, eller åt andra lämpliga personer att följa rättsutvecklingen och lagstiftningen i de särskilda länderna samt hos respektive regeringar göra framställning om initiativ till gemensamt lagstiftningsarbete i de fall, då förutsättningar därför kunna förefinnas. Några enbart för ifrågavarande ändamål inrättade organ eller tjänster synas således ej vara erforderliga.

Med hänsyn särskilt till rådande politiska förhållanden synes det utskottet icke lämpligt, att riksdagen gör något uttalande om, till vilka särskilda länder hänvändelse uti förut angivna hänseende bör ske, utan torde detta böra bliva beroende på Kungl. Maj:ts eget avgörande.

Under återropande av vad utskottet sålunda anfört, får utskottet hemställa, att första kammaren måtte för sin del besluta, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes låta utreda, vad som kan och bör åtgöras för befrämjande av gemensamt lagstiftningsarbete mellan Sverige och dess grannländer, samt därefter vidtaga de åtgärder, till vilka utredningen kan giva anledning.»

Sedan första kammaren vid plenum den 8 innevarande juni beslutit bifalla berörda hemställan, har beslutet delgivits andra kammaren, som hänvisat ärendet till sitt femte tillfälliga utskott.

Utskottet får på de skäl, som anförts av första kammarens utskott, *Utskottet.*
hemställa,

att andra kammaren måtte för sin del biträda det
av första kammaren i ärendet fattade beslutet.

Stockholm den 11 juni 1920.

På utskottets vägnar:

AXEL LJUNGBERG.

Närvarande: herrar *Ljungberg, Molin* i Aspa, *Sjöström, Holmner, Andersson* i Falkenberg, *Jansson* i Ljusterö och *Ander*.